

متن پرسش

سلام استاد: ببخشید در محل کار من کسی هست که مورد آزار او قرار می‌گیرم. خیلی صبر کردم و چند بار محل کارم را تغییر دادم ولی به صورت اتفاقی یا شاید با طرح و برنامه ایشان، باز کارم به ایشان گره می‌خورد. خیلی صبر می‌کنم و چیزی نمی‌گویم، ولی الآن به مرحله ای رسیدم از نظر شرایط روحی، که امکان ادامه دادن این مسیر برام نیست. می‌خواستم با اون فرد صحبت کنم و اگه خواست ادامه بده، به کلی از شغلم انصراف بدم. زن و بچه ام نان می‌خواهند، ولی فکر می‌کنم دیگه کارم به انتها رسیده و حتی برای یه لحظه دیگه نمی‌تونم اون فرد و آزار و اذیت هاشو تحمل کنم. می‌دونم این کار (انصراف از کارم) عواقبی داره ولی دست من نیست. دیگه روجم منصرف شده از اینکه در این شرایط وخیم من رو تدبیر کنه تا با صبوری به کارم ادامه بدم. با توجه به اینکه من اختیاری ندارم و بعد از چند سال آزار دیدن، دیگه نمی‌کشم و مطمئنم به نقطه پایان رسیدم و بالاخره اتفاقی که نباید می‌افتاد، افتاد، می‌خوام بدونم آیا در دستگاه الهی ممکنه خیری در این کار باشه؟ از نظر دینی لطفاً توضیح بدید برام.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: البته باید به حکم «إِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا» تا آنجا که ممکن است از این موارد عبورکرد و زندگی خود را مختل ننمود مگر آن‌که چاره‌ای نباشد که در آن صورت باید به خدا توکل کرد و جای دیگری را برای امورات زندگی انتخاب نمود. موفق باشید